

rie, vil statens provenutab i form af udskudt skattebetaling det første år udgøre ca. 90 mio. kr. Eftersom der fortsat vil skulle afregnes feriegodtgørelse ved fratræden med deraf følgende skattebetaling, vil det samlede provenutab - over en sandsynligvis lang årrække - selv hvis alle måtte overgå til løn under ferie formentlig ikke overstige 5,7 mia. kr. En del af dette provenutab vil blive realiseret under alle omstændigheder, fordi flere og flere lønmodtagere vil opfylde lovens betingelser for at få løn under ferie.

Arbejdsmarkedets Feriefond har hidtil haft til opgave at varetage administrationen af FerieKonto. Denne opgave skal efter forslaget overflyttes til direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen. Desuden får direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen bemyndigelse til at udstede en række administrative forskrifter. Som en følge af lovforslaget vil der omvendt være opgaver, som direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen ikke længere skal varetage, fx godkendelse af overenskomster og tilladelse til udbetaling af feriegodtgørelse ved flytning til udlandet. Samlet set kan der blive tale om en mindre resourceforøgelse i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen.

Klager over afgørelser truffet af direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen er hidtil blevet indbragt for Arbejdsministeriet. Efter forslaget skal Arbejdsmarkedets Ankenævn fremover være klageinstans med deraf følgende behov for en begrænset resourceforøgelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget indeholder ikke grundlæggende ændringer af det eksisterende feriesystem og skønnes derfor i sin helhed ikke umiddelbart at give anledning til økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for de private arbejdsgivere. Hertil kommer, at loven giver betydelig mulighed for ved kollektiv overenskomst at aftale regler, der i højere grad er tilpasset forholdene på det enkelte overenskomstområde. Denne fleksibilitet vil medføre administrative lettelser og moderniseringer.

Indførelsen af en 5-dages-ferieuge vil i en overgangsperiode give anledning til mindre tekniske og administrative ændringer i de private arbejdsgivers ferieadministration, fx ved justeringer af edb-systemer. Sådanne justeringer vil kunne give anledning til mindre ekstraomkostninger i en overgangsperiode.

Forslaget i § 13, stk. 2, om, at risikoen for lønmodtagerens sygdom før ferien påhviler arbejdsgiveren frem til ferien begynder, vil kunne medføre en begrænset merudgift. Forslaget ændrer gældende prak-

sis, hvor risikoen for lønmodtagerens sygdom overgår til lønmodtageren allerede ved arbejdstids ophør den sidste arbejdsdag før ferien. Forslaget betyder, at hvis lønmodtageren bliver syg i weekenden før en ferie, der begynder om mandagen, har lønmodtageren ikke pligt til at begynde ferien. Lønmodtageren vil skulle holde ferien på et senere tidspunkt. Arbejdsgiveren vil som følge af lønmodtagerens sygdom få øgede løn-omkostninger. De samlede udgifter af forslaget skønnes dog at være begrænsede, idet sandsynligheden er lille for, at en sygdomsperiode netop begynder i weekenden op til en ferie, og lønmodtageren samtidig vælger ikke at begynde sin ferie. Forslaget skønnes at medføre en begrænset merudgift på godt 17 mio. kr.

Forslaget i § 30, stk. 1, om, at optjente feriepenge i særlige tilfælde skal udbetales allerede ved lønmodtagerens fratræden, vil for arbejdsgivere, der ikke benytter FerieKonto, desuden betyde et ubetydeligt likviditetstab. Likviditetstabet skyldes, at udbetalingen af feriegodtgørelsen fremrykkes fra ferieårets begyndelse til fratrædelsestidspunktet i optjeningsåret. Forslaget skønnes at medføre en begrænset merudgift på godt 3 mio. kr.

Forslaget i § 43, om at direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan indhente en række oplysninger til brug for administrationen af loven, kan medføre en mindre administrativ byrde for den enkelte arbejdsgiver, som anmodes om at tilvejebringe oplysninger.

Efter forslaget kan det ved kollektiv overenskomst aftales, at ferie optjenes og afholdes i timer, og at ferie kan overføres til det følgende ferieår. I det omfang mulighederne udnyttes, vil det i en overgangsperiode betyde en mindre omlægning af administrative rutiner, men vil samtidig betyde mere fleksibilitet og administrative lettelser i ferieadministrationen. Hvis arbejdsgiveren og lønmodtageren aftaler at overføre ferie, får arbejdsgiveren desuden en økonomisk fordel ved ikke at skulle udbetale feriepenge, hvis lønmodtageren får løn under ferie, eller arbejdsgiveren er omfattet af en privat ferieordning. Efter forslaget er der mulighed for, at mindre feriegodtgørelsesbeløb i forbindelse med en enkeltstående arbejdspræstation kan udbetales ved lønmodtagerens fratræden. Dette vil medføre en administrativ lettelse for arbejdsgivere, der benytter sig af muligheden, da arbejdsgiverne ikke længere vil skulle indbetale og indberette feriegodtgørelsesbeløb for disse lønmodtagere.

Adgangen i § 27 til kollektivt at aftale, at lønmodtagere, der har ret til feriegodtgørelse, i stedet skal have løn under ferien, forventes at blive anvendt i stigende omfang. Denne udvikling er allerede i gang i dag, hvor stadig flere lønmodtagere får løn under fe-